

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 20. apríla 2011 v trestnej veci obvineného **M. Š. pre trestný čin výtržníctva** podľa § 202 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) a iné, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T 78/04, o dovolaní, ktoré podal obvinený M. Š., zastúpený obhajcom JUDr. L. M., advokátom v N., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 24. mája 2007, sp. zn. 2To 14/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. Š. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Komárne zo dňa 27. novembra 2006, sp. zn. 1T 78/04, bol obvinený M. Š. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 3. januára 2004 o 01.00 hod. v K. v areáli A. pred diskobarom „Z.“ fyzicky napadol pracovníka súkromnej bezpečnostnej služby S., Š. K., nar. X., trvale bytom K., ktorý v tom čase vykonával dohľad nad nerušeným priebehom práve konajúcej sa diskotéky tým spôsobom, že potom, ako Š. K. sa snažil zabrániť začínajúcej šarvátke medzi návštevníkmi diskobaru Z., ktorí sa v tom čase nachádzali pred týmto barom v A., dvakrát udrel zatvorenými päsťami Š. K. do oblasti tváre, následkom čoho utrpel Š. K. zranenie, a to opuch ľavej polovice tváre a čeľustného kĺbu vľavo s dobou liečenia vrátane práceneschopnosti od 3. januára 2004 do 16. januára 2004.

Okresný súd obvinenému za to podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., s použitím § 59 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roku.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. poškodeného Š. K. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený M. Š. proti tomuto rozsudku, Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 24. mája 2007, sp. zn. 2To 14/2007, rozhodol tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste.

Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 1 Tr. zák. a § 53 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výške 5 000 (päťtisíc) Sk.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. mu ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Obvinený M. Š., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. L. M., podal proti rozsudku Okresného súdu v Komárne zo dňa 27. novembra 2006, sp. zn. 1T 78/04 a proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 24. mája 2007, sp. zn. 2To 14/2007, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, pretože rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dôvody, ktoré uviedol vo svojom dovolaní sú v podstate totožné s tými, ktoré uviedol v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu. Namietal, že prvostupňový aj odvolací súd akceptovali účelové tvrdenia poškodeného, ktorý ho obvinil z napadnutia len preto, aby sa tak vyhol postihu pre napadnutie jeho osoby (v tom čase príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky) za to, že mu počas výkonu svojej služby krátko pred incidentom odobral technický preukaz od vozidla a uložil pokutu.

Ďalej namietal, že výpovede svedkov, o ktoré prvostupňový súd, ale aj odvolací súd oprel svoje rozhodnutia, nie je možné považovať za vierohodné, nakoľko ide o kolegov a priateľov poškodeného, pričom títo už nezopakovali na hlavnom pojednávaní svoje výpovede z prípravného konania, okrem svedka V., ktorý však už uviedol, že jeho kolega, t. j. poškodený K. zle vyhodnotil situáciu a zle reagoval, nakoľko ho obžalovaný nechcel napadnúť, len ho chytil za plece, keďže boli priatelia.

Uviedol, že niektorí svedkovia si na hlavnom pojednávaní už nič nepamätali, pričom v zápisniciach o výsluchu týchto svedkov sú však uvádzané okolnosti, ktorými sa mali dokazovať tvrdenia poškodeného. Obvinený má za to, že títo nechceli na hlavnom pojednávaní klamať a tak radšej uviedli, že si na nič nepamätajú, a preto nemožno ich výpovede považovať za vierohodné.

Poukázal aj na prvotnú lekársku správu, ktorá u poškodeného konštatovala zlomeninu dolnej čeľuste a ktorá bola podkladom pre prísnejšiu právnu kvalifikáciu, pričom s odstupom času sa zistilo, že zlomenina nebola správne diagnostikovaná, čo nebolo podľa jeho názoru náhodné. Trval na svojej výpovedi, kde uviedol, že poškodený bezdôvodne napadol jeho a nastriekal mu do očí slzný plyn, pričom on sa len jednou rukou naslepo zahnal, aby mu zabránil v ďalšom striekaní. Namietal, že sa tým nemohol dopustiť trestného činu ublíženia na zdraví, ani výtržníctva, keďže v jeho konaní absentovalo úmyselné konanie, ktoré je na spáchanie týchto trestných činov potrebné.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu v Komárne, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry v Komárne vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného M. Š. (č.l. 241) uviedla, že po oboznámení sa s obsahom dovolania obvineného v tej podobe, v ktorej jej bolo predložené, nie je zistiteľné, či obvinený obhajcovi udelil na podanie dovolania plnú moc, teda či je splnená podmienka uvedená

v § 373 Trestného poriadku. K podstate dovolania uviedla, že v predmetnej veci nie je daný obvineným tvrdený dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, pretože odôvodnenie podania obvineného bolo založené výlučne na argumentácii, že súd prvého stupňa i odvolací súd nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti. Navrhla preto, aby dovolací súd uznesením vec odmietol podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods.1 Trestného poriadku), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia ustanovenia § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Vo vzťahu ku konštatovaniu okresnej prokurátorky, či bola splnená podmienka ustanovená v § 373 Trestného poriadku Najvyšší súd skonštatoval, že táto podmienka splnená bola, keďže dovolacie konanie je výlučne návrhovým konaním. Obvinený splnomocnil advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, ktoré sa môže začať len na návrh oprávnenej osoby. Ak teda obvinený splnomocnil ním zvoleného advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, treba toto splnomocnenie považovať aj za splnomocnenie na samotné podanie dovolania.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Trestného poriadku.

V zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinený, ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadril nesúhlas s hodnotením dôkazov prvostupňového ako aj odvolacieho

súdu, keď akceptovali podľa neho účelové tvrdenia poškodeného, ktorý sa ho snažil obviniť, aby sa sám vyhol postihu pre napadnutie jeho osoby. Spochybnil tiež vierohodnosť výpovede svedkov, o ktoré tieto súdy opreli svoje rozhodnutia. Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným v posudzovanej veci sa neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku sa neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol (§ 382 písm. c/ Trestného poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 20. apríla 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová